

Västra Australien ett spännande resmål april-maj 2016

Att fylla 80 år är väl egentligen inte så märkvärdigt, men har man kommit upp i åren och känner sig både frisk och pigg är det något att vara tacksam över. Samtidigt funderar jag om jag orkar förverkliga en dröm jag länge haft, nämligen att återvända en sista gång till den stora kontinenten Australien, som i så många år varit mitt hemland. Jag kom först till Sverige som nybliven tonåring. Jag är född i Västerås men tillsammans med min familj växte jag upp i Melbourne där min pappa arbetade för ett svenskt företag.

Det är min barndomsvän Wendy som ger mig impulsen att åka och förverkliga min dröm. Hon föreslår att vi tillsammans gör en resa med "Outback (ute i bushen) resor." - Nu eller aldrig tänker jag. Tillsammans väljer vi Västra Australien. Resan vi anmäler oss till går från den nordliga staden Broome ner till storstaden Perth se kartan på nästa sida. En sträcka på drygt 200 mil uppdelat på 14 dagsetapper. Vi är en grupp på 24 seniorer och vi färdas i en mindre buss med våra duktiga guider Geoff och Sue. Att få uppleva en helt ny del av Australien, som jag tidigare aldrig besökt känns väldigt spännande. Melbourne min forna hemstad och Sydney har jag besökt vid tidigare tillfällen.

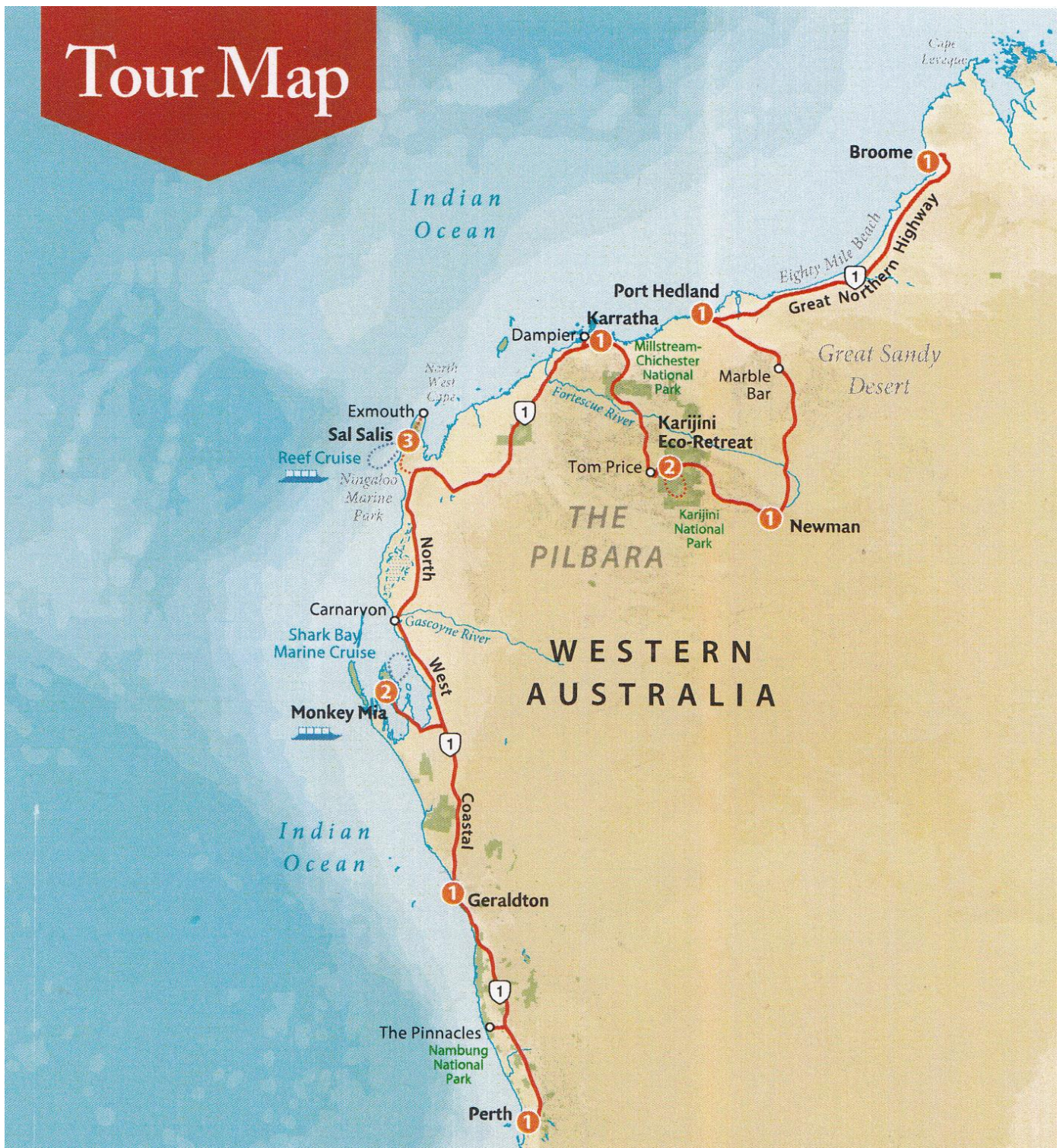
Västra Australien är inte lika exploaterat som den östra sidan. Endast en storstad **Perth** står där i sin ensamhet och anses vara världens mest isolerade fastlandsstorstad. Den ligger närmare Asien än Sydney. Detta till trots är det en modern otroligt vacker stad. Den grundades 1829 och har idag ca en och en halv million invånare. Fremantle är hamnen som mynnar ut i indiska oceanen.

Västra Australien har de stora vidderna, den röda jorden och inte minst de milslånga vita stränderna med ett fascinerande marint liv som lockar.

Vår resa tar sin början i ett större område kallat Pilbara känt för sina naturtillgångar olja, natur gas och framför allt järnmalm, viktiga för landets ekonomi. För industribruk utvinns även havssalt.

Vi färdas på vägar där jorden färgats röd av stora mängder järn, som oxiderar då den utsätts för syre. Den röda jorden fångslar och är en färgstark kontrast till den intensivt blåa himlen.

Tour Map

Port Hedland är den största hamnstaden i detta område för export av järnmalm medan staden Newman äger den absolut största järnmalmgruvan, ett dagbrott. Med tanke på dess storlek kallas den för "Whaleback", valrygg och är 5,5 km lång och 2 km bred. Malmfyndigheten upptäcktes 1957 och gruvan togs i bruk 1967. Utan överdrift har millioner ton järnmalm fraktats ut från hamnen i Port Hedland och än idag bryts det järnmalm. Den transporteras från Newman till Port Hed-

land med tågsätt som är kilometer långa. Den största exporten går till Kina och Japan. Vi är själva med på en imponerande visning av gruvan.

Aboriginer bor i utkanten av de mindre städerna. Regering och kommuner gör sitt bästa för att integrera dem i det moderna samhället och inte minst genom skolor till barnen. Men tyvärr, fortfarande finns det stor missär bland dem.

"De vita stal vårt land" menar de själva och inget kan vara mera sant. Vi ser några aboriginer vid ett shoppingcenter men kommer aldrig i någon närmare kontakt med dem.

Australien har ingen historisk bakgrund som Europa, men deras otroliga variation på naturens förunderliga formationer genom århundraden är en upplevelse. Naturreservat har därför skapats för att skydda naturen och samtidigt låta oss turister ta del av dess underverk. Pilbara området är känt för sina spektakulära raviner vilka vi upplever i **Karijini National Park** reservat. Aboriginer har anställts här för att förmedla sin kunskap om naturen vilket är ytterst värdefullt.

Att vandra genom en ravin när det är långt över trettio grader och en sol som gassar kräver sin hatt med ett rejält brätte och en rejäl vattenflaska. För en geolog är utformningen av ravinen med lager på lager av olika jordarter ett Eldorado. För oss en hissnande upplevelse med de branta, röda väggarna.

Vi besöker en ravin med trappor ända ner till botten. Efter en kort tids vandring får vi lön för mödan, en lagoonliknande sjö där ett vattenfall porlar nerför klipporna tar emot oss. Vilken känsla det är att plumsa ner i det svalkande vattnet, en ren njutning.

Vi upplever här ett nytt boende i lyxiga tält, som idag kallas för clamping, det nya namnet på "lyxigt tältboende". Tälten ligger så otroligt vackert inbäddade bland eucalyptus träd och den röda jorden.

I campingområdet möter mig en ny syn, de väldiga termitstackarna som liknar mindre monument byggda av den röda jorden. De bebos av vita myror som lever i denna hårda, slutna stack.

Efter Pilbara området, färdas vi utefter kusten. Vi besöker **Ningaloo Reef** som idag är ett världsarv med sin exotiska marinpark i den indiska oceanen. En orörd 300 km lång barriärrev ligger bara några 100 meter från land. Att ta del av revet

och snorkla är ju ett måste men något helt annorlunda är det att simma bland de s.k. "Whalesharks" (valhajar). Inte undra på att adrenalinet stiger och jag funderar hur vi alla ska komma levande därifrån. Kvällen innan, kommer jag i samspråk med en Nyzeeländsk kvinna som berättar med stor entusiasm om äventyret. Dessa varreler hör till fisksläktet och är egentligen enorma fiskar. De livnär sig på plankton och är tyvärr på utdöende och måste idag skyddas. De är dessutom både ofarliga och långsamma, namnet ger fel signaler.

Då vi snorklat klart ska vi simma med valhajarna. Vilken besvikelse! Det blir aldrig av, förmodligen tidsbrist.

Djurlivet har vi inte sett så mycket av men med en tystgående motorbåt ska vi färdas fram i en ravin och se den sällsynta svartfotade grottwallaby "black-footed rock wallaby" som lever i klippgrottor, där den skyddas från faror som rävar och vildkatter. Just dessa sistnämnda djur har ovetande Européer tagit med sig in i landet, där de utan egna fiender har förökats sig hejdlöst. De små Wallabys lämnar sina grottor på kvällen för att äta gräs, örter och löv. Med den tysta båten kommer vi mycket nära, de är väl kamouflerade och svåra att upptäcka. Mycket fotande blir det då vi väl får syn på dem. Ett exempel på historiska fenomen är "stromatolites" levande fossiler vid Hamelin Pool Marine inte långt ifrån orten Geraldin.

De förekommer på ytterst få platser. Stromatolites är exempel på det tidigaste livet på jorden. De byggs upp av cyanidbakterier genom fotosyntes. Hamelin Pool har den rätta miljön för ett sådant fenomen med sin höga salt-halt. De växer 0,5 mm per år. Fossila stromatoliter som är över 3 millioner år gamla kan bli som stora monument. De finns där som en påminnelse om att redan då fanns det liv på vår jord. De vi ser i stora mängder är ett par dm

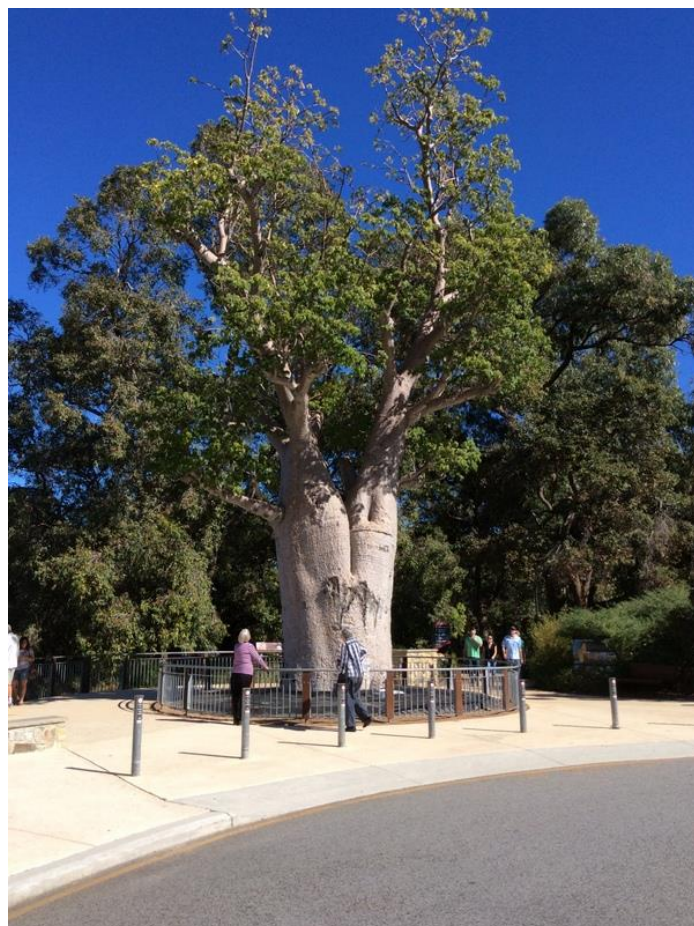
höga och formen är svampliknande. Naturen slutar aldrig att överraska med förunderligheter.

Norr om Perth ligger Nambung National Park, en ökenliknande park. Ur den solgula sanden reser sig "The Pinnacles" formationer i olika format och storlek. Tänk på våra raukar!

Idag kan vi både vandra och åka bil genom denna öken. De har bildats av krossade snäckor och sandsten som format dem för tusentals år sedan. Det känns så förunderligt att gå där och aboriginerna undvek dem, de trodde att det var andar som blivit som fossila statyer och de höll sig därför undan.

Kings Park i Perth får avsluta min skildring över min resa utmed Australiens västkust. Parken ligger på en kulle ovan staden och utsikten över Perth är hänförande.

Parken är storslagen med sina 400 hektar. Bush och parklandskap och en botanisk trädgård öppnar sig för besökaren. Parken är öppen och gratis för alla att njuta av. En värdefull rekreation och andningshål. Stora sensationen i parken är ett mycket gammalt träd "The Boab Tree."

Trädet beräknas vara omkring 750 år gammalt och växte i Norra Australien men stod i vägen för ett större projekt på The Great Northern Highway.

Det ståtliga trädet, är 14 meter högt och 8meter i omkrets. Det bär ätlig frukt och har även medicinska egenskaper. Boab-

trädet tillhörde Aboriginstammen Gijafolket bosatta i norra Australien. De ville ge folket i Västra Australien trädet som en gåva från Gijafolket. Det åldriga trädet grävdes upp 2008 och transporterades den långa vägen 3 200 km med avancerade transportfordon ner till Kings Park där den under en stor ceremoni omplanterades. Ett mirakel ! Boabträdet har överlevt och tillhör idag parkens viktigaste sevärdhet.

Aldrig hade jag vågat tro att min dröm skulle gå i uppfyllelse! Jag fick göra en resa till mitt forna hemland och minnena av resan finns hos mig "for ever."

Anna Greta Tiefensee